

Kak' je su an fant pa tri funte hudičeve vovne na glaxova gura.
(St. Janž pri Tomišlju.)

Ankat je anā mačha jmēla anga pmažēanga fanta k' ga nēj mūogla videt. De ga b' bla pa s pūt' spravla, se je pa kar prov hōdū bova nardila pa m' je rēkla: „Jest sem strašnu hōdū bova! Pa druga zrenija me na mūore ardrāt, kūoker se m' ti pmašes tri funte hudičeve vovne z glaxeve garē!“ Nž xdej je pa su fant puznē. Zdej je pa prsu da ne vasi, k' je bla na srejd' vasi prov velika stierna. Ga ga pa lōdiē vprašal: „Kam pa griēs?“ Je pa rēku: „Na glaxeva gura, pa tri funte hudičeve vovne!“ Ga m' pa rēkli: „Děj nž kō bēs se tam vprašat, zakaj naša vaška stierna več vode na dā? Prejt je blu zmērej dost' vadiē v nā, xdej je pa kar nōč več na dā s seabe!“ Je pa rēku: „Bem xžē!“ Zdej je prsu pa da ne velike kruške, pa sa ga lōdiē vprašal: „Kam pa griēs?“ Je pa rēku: „Na glaxeva gura, pa tri funte hudičeve vovne!“ Ga m' pa rēkli: „Lej, ta-le viēlka kruška je dā xdej xlate kruške radila. Zdej se je pa kar pasvīla, de nūoč več rādēt! Dēj nž ti vprašat kō bēs se tam kaj je pad nūo zakapān de se je pasvīla?“ Je rēku: „Bem xžē!“

Zdej je prsu pa da nga bradnārja, k' je se dujst lejt cēz vuda lōdi prepelēavov, pa nēj nabēnga clavējka jēmū, de b' mi biv tist' bradarējne cēs xžōcū - k' se je se an naveličov. Ga je pa vprašov bradnār: „Kam pa griēs?“ Tā prav: „Na glaxeva gura, pa tri funte hudičeve vovne!“ Prav bradnār: „Děj nž ti kō bēs se tam vprašat, kēj b' jest anga tačga clavējka dabiv, de b' mi ta-le muj bradnarējne cēs xžōcū? Žē dujst lejtse s tējom šestam matram, -

2

sem se ga ië taku navelicov! "Prav' ta: „Bom zë!“ Zdej pa grë
ta naprej, pa pride da inga starga psavneka. Prav' psavnek:
„Paziemloski iëvëck, kaj s' pa ti da mëane prëu? Se nabeinga
clavejka nëj blu nekul' h mëan, ti s' pa prëu!“ Ta fant pa prav':
„Kaj sem prëu? Za moja maëha grëm na glazëva gura tri funte
hudicove vovne jëskat de b' azdravla! Zdej pa na vem këj se grë,
— ië b' mi tli pavëjdat! Zdej pa psavnek na na piëcuka zazvi-
zga, pa je prec' an kozu h nëam' prëatu. Zdej pa prav' psavnek
korli: „Al' bi ti ti tejga le fanta na glazëva gura nest? — sëj
vejë këj je!“ Prav' kozu: „E, ga 'm zë, zakaj ne?“ Zdej sta pa
vriëla sabei tri velike kuose mesä, pa m' je riëku kozu: „Zdej me
pa kar zajejzdi, — pa kërder in nazaj pagliëdov, pa m' an kuos
mesä vrë!“ Zdej ga je pa zajejzdu, pa sta jëjzda dealec, dealec.
Zdej pa pagliëda nazaj kozu — ta m' varë an kuos mesä, pa sta
spët jëjzda naprej. Zdej drug' dan pa prideta da inga velicga
gora, — pa jëjzda pa nëam' dealec, dealec, — se vse bël dealec kë prej!
Zdej pa spët kozu nazaj pagliëda — ta m' varë ta drug' kuos me-
sä, pa grësta spët naprej. Zdej sta pa pa tejëm guordi së vse
bël dovgo jëjzda kë prej — tri dni jon tri naëi! Zdej pa spët ko-
zu nazaj pagliëda — ta m' pa varë së ta triëtji kuos mesä, pa
sta sïa spët naprej. Zdej iëz zrajt kar sta prëla vënder ië
ankat na glazëva gura. Zdej je pa psavnek tejga fanta tak'
navadu prejden sta sïa — de k' ga bïo kozu prësu na glazë-
va gura, de müore kozla kar trikat akul' zarukat pa v rët
sunt — pa bo stran ad nëaga nazaj zbejzov. Zdej je pa zarukov

3
korla trikat akul' pa sunu ga v ret, pa je nazaj zbej^{koru}or. Idej
je pa su nūt v glazeva gura, je bla pa sama Pašast damā,
—hudica nēj blu, je su lodi zapelēvat pa svejti. Prav' Pašast:
„Pa kaj s' prū, paziemloski čvīčk? Se nekul nēj biv naben
človk prū^{da} nas, ti s' pa prū!“ Prav' fant: „Ja moja mačcha som
prū leāt tri funte hudicere vovne jōskat, de je bda jōmel' za
vrenīje, — de bda azdravli!“ Prav' Pašast: „Je bōš zē dabiv, sām pa
čakat bōš mūogu de hudic' damū pride!“ Prav' fant: „Polej pa
tū som prū vprasēt, zakaj v tej jōn tej vasi štīerna vč vode s
sēabe ~~ona~~ dā? Potlej pa zakaj se je tā jōn tā kruška pasvī-
la, k' je prejz zlate kruške radila? Kaj je vendar pad nūo zaka-
pāno, de se je pasvīla? Polej pa kēj bi tā jōn tā bradnār kē
zē dujsit lejt bradnār anga taiga slavejka dabiv, de b' mī
tū bradarējne zvūčū? An se je zē strašnū naveličov!“ — Prav'
Pašast: „Tū m' zē jest vse ad hudic'a zvejdla koder bōo damū
prū, — pōl bōš pa zē zvejdu!“ Idej ga je pa pad špampet skrita,
de ga na b' hudic' dabiv koder b' damū prū. Idej a punači
je pa hudic' damū prū. Je pa rēku: „Kārst mī dōš!“ Pašast je
pa reākla: „E, kāršēn kārst? — tēab' se le xdi! Kē pa svejt' si
kodu, k' s' kāršēne dušē v grejh zapelēvor, pa s' se ad unōh lōdī
kāršēn duh satej pniēsū, pa mislōš de je tud' leātī paga nēj, —
kdu ga bo dar?“ Idej je su hudic' pa līēt. Idej je šla pa
Pašast na strāp, pa je kār anā brana najnga vārglā, pa je prei
zaspar! Idej je pa šla pa je spolila hudicū an font vovne,
pa je je fanti pad špampet vārglā. Idej se pa hudic' zbrdi

4

pa prav': „Kaj pa je?“ Pašast pa prav': „Meän se je sejneäl' de b' rada vejđla, zakaj nâčē tista viēl'ka vâškâ stienâ va-
diē dāt, k' se je pasvîla?“ Prav' hudič: „An sūd je dnarja
nūot' zakapānga. Kār tist' sūd nēj vōn vsemūo, pa bō spiēt
dost' vadē!“ (Sevejde fant pād špampetam je pa vse slišov.) Je pa
šla Pašast spiēt na strāp, pa je vārglā spiēt brana na hudi-
čā, pa je spiēt prec' zaspar. Idej je pa šla pa m' je spelila spiēt
ān fant vovne, pa je je fanti pād špampet zagnala. Hudič se
je pa spiēt zburdu pa zarpije: „Kegā pa je encūoj, de gmaka
nēj?“ Prav' Pašast: „Meän se je sejneäl' de b' rada vejđla,
zakaj se je tista hruška pasvîla, k' je zlate hruške radila?“
Prav' hudič: „Žotu k' je ān sūd dnarja pād nūo zakapān! Kār
tist' sūd nēj vōn spād nâē skuōplejē, pa bō spiēt zlatiē
hruške radila!“ Idej pa grē Pašast spiēt na strāp, pa vāriē
brana najnga, pa je spiēt zaspar. Idej m' je pa spelila spiēt
ān fant vovne, pa je je spiēt fant' pād špampet' vārglā. Hudič
se pa spiēt zbedi pa zarjove: „Kaj pa je za 'n zludi encūoj, de
nēj nekul' gmaka, de se spāt na mūorem!“ Prav' Pašast: „Ne-
kār na zamēr, lub muj' mūos! Spiēt se m' je sejneäl' de
b' rada vejđla, kēj bi tist' bradnār kō zīē dujist lejt bra-
dnār' ānga taiga člavejka dabiv, de b' mi bradnārstvō
čēs zruōū, k' se je ān zē tak' naveličov?“ Prav' hudič:
„Ktiērga člavejka bō xdej ān nāparū cēs vuola prepēalov,
tist' človk bō mūogu za nīm bradnārstvō prevzēt!“ Idej
pa grē Pašast na strāp, pa zāčēane spiēt tista brana na

5
hudiča, pa je preč spiet zaspar. Zdej je pa fant xavičor tiste
tri funte hudičove vovne v anà culia, pa je xleixu spiad
špampeta. Zdej ga je Pasast pa se tuk skalec spremila
de m' je pūot pakaxāla, pa sta se lačila. Zdej pa naparu
pride da tistga bradnārja. Prav' bradnār: „Kaj s' kej tam
zvejdu?“ Prav' fant: „Le naparu me cex vuda prepēal, ti m' xe
polej pavejdor!“ Ga pa prepelēa cex vuda, pa m' prav' fant: „Kegā
sem tam zvejdu?“ Je rieku hudič: „Ktiērga slavejka bēs ti
naparu cex vuda prepēalor, tist' slov' bi mūogu polej za
tābej služba prevzet!“ Zdej pa k' b' jest tū teab' na una stran
vadiē pavejdor, bi mūogu jest za tābej bradnārstvo prevzet,
zdej pa vejs de ga nūočem! Bēs mūogu kār čakāt de bo spiet
kēsōn priu, de t' būo na una stran vadiē pavejdor kār t' ma za
pavejdat, - tistmi bēs pōl, ^{pa} suj bradnārstvo cēs dar!“ - Zdej pa
grē fant naprej, pa pride da tiste hruške k' se je pasvčila. Pravje
lodiē: „Kaj s' kej tam zvejdu?“ Prav' fant: „Drgac na pavēm, cē bō
tistga kār je pad hruška zakapānga pū mojga!“ La djal: „Būo!“
Prav' fant: „Le kaplite!“ Pa sa kapāl' pa sa skapāl' an sūod dnarja
spad nāē; pa sa m' ga dal' pū, pa je šu naprej. Zdej pride pa
da tiste vasi k' je bla pasvčēana stierna. Pravje lodiē: „Kaj s'
kej tam zvejdu?“ Prav' fant: „Drgac na pavēm, cē bō tistga kār je
v stierni zakapān pū mojga!“ La djal: „Būo!“ Zdej pa prav' fant:
„Le kaplite!“ La pa kapāl' pa sa skapāl' an sūod dnarja vōn s
stierni; pa sa m' ga dal' pū, pa je šu damū. Zdej je pa tista hruška
spiet xlatiē hruške radila, tā stierna je spiet voda dazāla, tā fant
je jēmū pa an sūod dnāra! Zdej se je pa nēam dobre gadil, maich' pa
slabū, kō ga je frejt tak' xanzčvala. Je misella de m' būo slabu nardila k' ga je
ke paslalla, pa m' je dobre! Zdej je pa vse. (Povedala 23. novembra 1913. Mar. Cimperman.)